

ISKRE

*Številka 2, letnik 34,
april 2002*

Izdaja: Škofijska gimnazija Vipava

KAZALO

KAZALO 1

UVODNIK 3

DRSANJE 5

SMUČANJE V PIANCAVALLU 8

PLAVANJE 10

EKSPLOZIVNO 12

KOŠARKARSKI TURNIR 12

SLAVKO GRUM: DOGODEK V MESTU

GOGI 14

EDUARDO DE FILIPPO: BOŽIČ PRI

CUPIELLOVIH 16

RAZSTAVA KATOLIŠKEGA BRATSTVA

BOLNIKOVI IN INVALIDOV 18

PRAZNIK ZALETAVANJA V DROGOVE 20

KONCERT PEVSKEGA ZBORA V TOLMINU 22

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU 24

VALENTINOVO 27

SVEŽE NA ŠOLI 28

VETERANI O AVIACIJI 28

KO NOČ SPREGOVORI 30

ENKRAT SI BIL TU, VEŠ! 30

ZA SLOVO 32

THE BEACH 33

TI 34

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv.št.:K /

AKTUALNO 35

ISKROSKOP 35

SUZANINA KOLUMNA KOLUMNA 39

PSIHOTEST 42

SMEH NI GREH 45

17215

~~Šolsko glasilo~~

UVODNIK

Živjo!

Živali in novinarji se počasi prebudamo iz zimskega spanca in lenobno pretegujemo svoje ude. Dan se počasi daljša, ptice se že ženijo, rožice cvetijo... v zraku so sumljive substance, ki pospešujejo bitje srca, vlivajo rdečico na blede lica, vplivajo na obnašanje in čustva ter zavirajo razum, pa tudi inspirirajo marsikaterega dijaka. Ustvarjalna žilica, ki se počasi prebuja iz zimskega sna (zato ste kar nekaj mesecev zaman čakali na nove Iskre), je glavni krivec za spomladanske Iskre. Izstopajoča tema teh Isker je ljubezen. Pozornosti pa nismo posvetili le Valentinovemu, prazniku ljubezni, pač pa ljubezni v širšem pomenu besede.

Ljubezen ni le sanjarjenje ob morju, zasanjano zrenje v zvezde ali opazovanje sončnega vzhoda. Ljubezen je stisk rok, je žrtvovanje, nasmeh in prijaznost; je smisel obstoja. Obdaja nas na vsakem koraku, je več kot le spomladanska zaljubljenost.

V skoraj vsakemu članku je čutiti pridih ljubezni, bodisi zaljubljenosti ali pa ljubezni do bližnjega. Veliko člankov je zaradi dolgega nastajanja teh Isker skoraj nostalgичno obaravnih. Nič zato, saj je včasih prav simpatično opazovati slike in se spominjati minulih dogodkov. Spomnili smo se razstave invalidov, ekskurzije v Rim, vseh gledaliških abonmajev, proslave ob kulturnem dnevu, miklavževanja,

športnega dneva. Tudi tokrat pa nikakor nismo mogli mimo umetniških prispevkov naših dijakov in aktualnih rubrik, kot so Iskroskop, Suzanina

kolumna, Psihotest in Smeh ni greh. Obilico zabave Vam ob branju želi

Vaše uredništvo.

KDOR NE SKAČE NI SLOVENC

DRSANJE

Kako naravni, skoraj preprosti so skoki drsalcev in drsalk? Švis, švis ...

Skok. Dvig proti modri neba. Veličastno lebdenje v zraku - trenutek svobode, ko niti teža, primarna človekova ujetost, nima moči nad tebe. Z nenadnim vrtenjem se telo prefinjeno vrne na tla, a duh ostane nekje v zraku...

Številčno najmočnejša ekipe naše šole, se je v sredo, 20. 2. 2002, odpravila na drsanje (padanje, lomljenje kosti) v Pian Cavallo. Hitro se je pokazala naravna selekcija. Vsakemu je v zibelko položena edinstvena pot svobode. Pesniki jo najdejo v stihih, kiparji v skoraj živih kipih, matematiki v neskončnih logaritemskih računih, popotniki v brezmejnih poteh ... drsalci

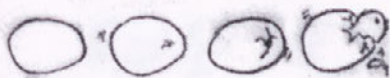
pa v premagovanju ovir in samega sebe na ledeni ploskvi. Kaj kmalu smo ugotovili, da nismo vsi rojeni drsalci. Na ostrih in tankih drsalkah smo nemočno lovili ravnotežje. Komično smo se opirali ob ograjo drsališča. Le za kratke sekunde smo zbrali pogum in se spustili, a kakšne pretirane svobode nismo občutili. Ravno nasprotno; še preveč smo občutili okončine in zadnjične predele naših teles, na katerih smo pridno pristajali.

Precej dijakov pa se je na ledu odlično znašlo. Občudovanja vredno so švigali mimo nas, izvajali piruete, dvojne in trojne skoke, premete ... Ponovno se je tudi izkazalo, kako smo nagnjeni k solidarnosti; izkušenejši dijaki so nas,

začetnike, odveli na sredo drsališča... in nas tam pustili. Ko si tako proučen samemu sebi ti ostane le še dvoje: ali sam prvič odrišaš k odrešilni ograji ali pa kričiš. Krikov obupa in joka ni bilo slišati, zato nam ni ostalo drugega, kot da smo se s tresočimi nogami počasi bližali robu drsališča; saj veste: "V sili hudič še muhe je.". Ko smo bili psihično in fizično popolnoma uničeni, smo se odpravili na tribune od koder smo opazovali naše vrle drsalce in sledi, ki so se risale za njimi. Ker pa je v dvorani zmrzovalo, so naši nosov v znamenje protesta kaj kmalu začeli jezno pihati in spuščati tekočine, za katere ni primerno, da bi jih opisovali v takem časopisju. Tako smo iz čisto zdravstvenih razlogov zapustili drsališče in se zasedrali v toplem in domačem barčeku. Tu se je

vnela prava razprava o drsanju, drsalcih, športnikih, moških... pa saj sami veste, kam vodijo taki mali ženski pomenki. Če poiščemo rdečo nit našega pogovora in odmislimo vse tiste malenkosti, ki bi lahko z javno objavo prinesala mnogo kaosa in neslutene nesreče v naša življenja, lahko le še dopolnim uvodno misel o svobodi, ki naj bi jo prinašalo drsanje. S fizikalnega vidika je drsanje skoraj imaginarno, saj je to gibanje brez trenja, skoki pa trenutki breztežnosti. Biološko je ugodno, saj se seprošča veliko adrenalina, s procesi homeostaze pa telo širi žile, da s tem uravnava temperaturo. Psihološko govorimo o samopotrditvi, premagovanju samega sebe. S stališča športnika gre za krepitev nožnih mišic, ki jih z drugimi vajami prepogosto zanemarjamo. Umetniki v njem vidijo

slikovite figure, romantiki pa v čarobnih skokih zaznavajo beg in upor realnosti. Za žensko je drsanje odličen šport, saj z njim zmanjšujemo težnost, najpomembnejše pa je to, da ponuja obilico izvirnih in inovativnih možnosti za navezovanje stikov z nasprotnim spolom. O moškem vidiku drsanja se posvetujte s strokovnjaki.

Kdor pa ne hrepeni po občutenju neomejenosti, naj se raje umakne v območje trenja in opazuje druge! Naj občuduje mojsterstvo in se nasmeji padcem. V svarilo pa: *“Kdor se zadnji smeje, se najslajše smeje.”*

U.I., 3. b

SMUČANJE V PIANCAVALLU

Kot veste je italijanski Pian Cavallo znan po izvrstnih smučarskih progah in udobnih sedežnicah. Zato smo imeli dijaki kot smučarji možnost spustiti se po strminah. Za tiste, ki nismo bili na smučeh že nekaj časa, je bil prvi spust prava preizkušnja, dokler nismo ugotovili, kako nam gre smučanje »od nog«. Že na poti smo upali, da se bo vreme izboljšalo, ker so modro barvo neba zastirali nakopičeni črni oblaki, ki pa nas niso spravili v slabo voljo. Po prihodu na prizorišče smo si v težkem pričakovanju nadeli smučarsko opremo in se podali proti prvi vlečnici. Prvih deset minut smo lahko uživali in jih kar se da dobro izkoristili. Že po drugi vožnji se je namreč na smučišča spustila megla in nas ovirala pri smučanju. Bili smo neprijetno

presenečeni. Vsak od nas je molil, da bi se megla čim prej dvignila in nam pustila, da bi se zares sprostiti, ker je bil to eden izmed redkih dni v času šolanja, ko smo na šolo lahko čisto pozabili in se posvetili samo eni stvari – smučanju. Megla se na našo žalost ni hotela odstraniti. Pravzaprav se je začela še bolj zgoščevati. Nekateri smo si sneli smučiče, ker nismo hoteli tvegati »telesnega« zdravja, tisti pogumnejši, ki imajo radi adrenalin, se niso vdali in so nadaljevali s smuko kljub zelo zelo slabi vidljivosti. Zame je bil zadnji spust po strmini prava muka za oči. Počutila sem se zgubljeno in odmaknjeno od celega sveta. Saj morda veste, kakšen je občutek, ko drvite nekam v neznano, v čisto nov svet. Pred mano so se pojavljala in izginjala drevesa, ki z obeh strani

obdajajo proge. Pomislite, kako je bilo šele tistim, ki se privajajo k smučanju oziroma so bili prvič na smučeh. Nekateri izmed njih po mojem ne bodo hoteli niti enkrat v življenju več stopiti na smuči, kaj šele spustiti se po smučišču. Verjetno je vsak občutil, da ni vedno prijetno pristati v snegu, posebno pri veliki hitrosti. Verjetno je bil za nekatere najboljši del med čakanjem na odhod avtobusa srečanje s drsalci, ki so bili v bližnji dvorani.

Odvijala se je torej prava drama. Vseeno pa se lahko pomirimo s tem, da je bilo to le eno od doživetij. Imeli smo pač smolo. Ne more nas vedno spremljati samo sonce, saj vemo, da je v našem življenju veliko stvari, ki nam jih zakriva megla. Predvsem ne smemo obupati, ker je vztrajanje eden izmed temeljev uspešnega življenja.

Teja Černač, 3.b

PLAVANJE

Ponovno športni dan! Zima vsakemu izmed nas prinaša mnoge športne aktivnosti, zato so nam na šoli ponudili več variant. Veliko se jih je odločilo za smučanje in drsanje, drugi so odšli na pohod, zbrala pa se je tudi majhna skupinica plavalcev. Da, prav ste slišali. Nekateri pač poletje obožujemo v tolikšnji meri, da ga zavlečemo kar v zimsko polovico.

V zgodnjih jutranjih urah smo se odpravili iz še neprebujenega postajališča v Vipavi. Kot vsako leto se nam je na Razdrtem pridružila še poštojska manjšina. Skupaj smo se zapeljali do hotela Lipica. Kajpak smo bili pol ure prezgodnji in temu posledično smo se nekoliko premrazili v objemu kraške burje. Potem pa luksuz-skorajda poletna vročica na

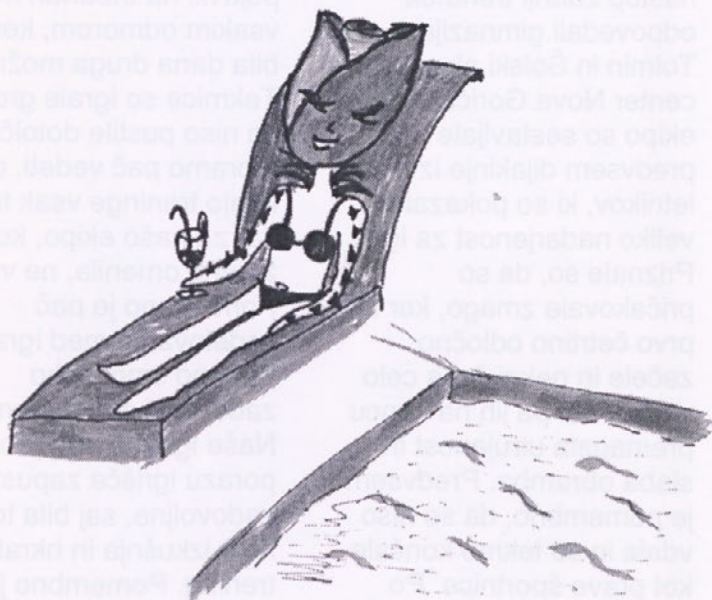
hotelskem bazenu. Čofotanje, plavanje na kratke proge in seveda "zaslužen" počitek na ležalnikih. Da pa nam ne bi postalo dolgčas, smo si dan popestrili še z ogledom najstarejše slovenske turistično obiskovanvane jame Vilenice. Nekaj metrov pod zemljo nas je vodička prestrašila z namernim izklopom elektrike, tako da smo za trenutek obstali v popolni temi. No, na srečo smo po dveh minutkah dočakali razsvetljava in se napotili vzdolž stopnic. V vsaki jamski dvorani smo opazovali najrazličnejše oblike, ki jih je iz apnenca, železa in mangana ustvarila narava. Le najvišji so se morali nekoliko več kot s podatki obremenjevati s tem, da ne bi dobili bušk, saj so prehodi ponekod ozki in nizki. S skupnimi močmi smo po nešteto prehojenih

stopnicah zopet pokukali na
svež zrak in naredili
skupinsko fotografijo. Brez
spominov pač ne gre!
Mislim, da smo iz dneva
izvlekli najboljše, kar se je
dalo in upam, da sem vsaj

koga prepričala, da se nam
bo naslednje leto pridružil
pri preživljanju zime na
poletni način.

A.S. Luskovec, 3. b

KOŠARKARSKI TURNIR

V četrtek, na Prešernov dan, je v telovadnici ŠGV potekal dekliški košarkarski turnir med ekipama gimnazije Ajdovščina in Skofijske gimnazije Vipava. Po vseh pravilih bi morale sodelovati štiri ekipe, a sta nastop zadnji trenutek odpovedali gimnazija Tolmin in Šolski ekonomski center Nova Gorica. Našo ekipo so sestavljale predvsem dijakinje iz prvih letnikov, ki so pokazale veliko nadarjenost za igro. Priznale so, da so pričakovale zmago, ker so prvo četrtino odločno začele in nekaj časa celo vodile. Žal pa jih na koncu premagala utrujenost in slaba obramba. Predvsem je pomembno, da se niso vdale in so tekmo končale kot prave športnice. Po koncu tekme je bil rezultat 65 – 46. Razlika ni bila tako

velika, da je ne bi mogle drugo leto zmanjšati. Krivo je bilo tudi to, da so tekmovalke prvič zaigrale skupaj, kar je zelo težko, ker nikoli ne veš, kaj bo sledilo. V veliko pomoč so bili tudi navijači, ki so se pojavili na tribunah med vsakim odmorom, ker jim ni bila dana druga možnost. Tekmice so igrale grobo in se niso pustile dotolči. Moramo pač vedeti, da imajo treninge vsak teden, kar za našo ekipo, kot sem že prej omenila, ne velja. Pomembno je pač sodelovanje med igralkami. Vseeno smo lahko zadovoljni z uspehom. Naše igralko so kljub porazu igrišče zapustile zadovoljne, saj bila to zanje lepa izkušnja in hkrati trening. Pomembno je le to, da smo sodelovali na turnirju in da publika ni bila

razočarana nad prikazano igro.

Teja Černač, 3.b

SLAVKO GRUM: DOGODEK V MESTU GOGI

Nekaj ... nekaj se je *moralo* zgoditi. Nekaj grotesknega. Nekaj strašljivega. Nekaj, kar navdaja z bojznijo. Vsekakor nič lepega. Nekaj, kar navdihne moraste sanje, da se nam prikažejo. Zgodilo se je: v Primorskem dramskem gledališču smo si namreč imeli priložnost ogledati igro Dogodek v mestu Gogi, ki je prišla izpod peresa slovenskega dramatika Slavka Gruma (leto 2001 je zaznamovalo stoletnico njegovega rojstva).

Že v trenutku, ko se je dvignil zastor, mi je postalo jasno, da bo ta predstava nekaj posebnega, nekaj nenavadnega. Prizorišče je bila prva stvar, ki me je precej zmedla. Vse se je namreč odvijalo v enem samem prostoru in liki so bili nanj postavljeni vsi naenkrat, le da so se delili na trenutno dejavne in na

trenutno nedejavne. Osredotočiti se je bilo treba na dejavne, kajti ti so odvijali dogajanje, medtem ko je bilo nedejavne treba jemati kakor neprisotne na odru. To je bil pristop, kakršnega ni nihče, vključno z mano, pričakoval. Vse skupaj je izgledalo kakor ogromen skupinski portret, katerega eni obrazi v določenem trenutku oživijo, drugi pa v istem hipu zamrznejo. V zgodbi se mešajo norost, blodnje trpečih in obsedenost tistih, ki trpinčijo. Goga je mesto, katerega prebivalci mrzlično stremijo za nekim dogodkom. Drug pri drugem preganjavično iščejo in na trenutke celo na okruten način brskajo za umazanimi drobci, ki bi lahko nakazovali na še neznan zlovešč pripetljaj. Hana, ki je v preteklosti

utrpela posilstvo, se vrne s potovanja in je tarča opravljanj celega mesta. Mesta, v katerem posiljevalec prebiva. In okrog tega se celotno dramsko delo vrti. Okrog ponižanih in osramočenih. Okrog oseb, ki jih je življenje izvrglo. In vsi hlepijo po dogodku, do katerega na koncu sicer pride, vendar njegovo bistvo spregledajo. Hana se fizično spoprime s posiljevalcem, ubije ga in ga tako premaga. Vendar ga ni spravila samo s tega sveta, spravila ga je tudi iz svoje vesti in iz svoje duše. In to je bil pravi dogodek - premagala je strah nad

nečim, ki je do tedaj ves čas viselo nad njenim življenjem. In vendar je Goga videla samo kri na posiljevalčevem čelu ... Uprizoritev je naletela na mešane občutke. Najbrž je bil za to kriv preveč izkrivljen in izjemen pristop, ki je pripomogel tudi k temu, da je bilo pravo bistvo predstave malce težko odkriti. Po mojem mnenju si igralci (med katerimi so bili tudi Radoš Bolčina, Dragica Kokot in Teja Glažar) zaslužijo doneč aplavz, delo pa najpristnejše čestitke.

Simon Černe, 3. b

EDUARDO DE FILIPPO: BOŽIČ PRI CUPIELLOVIH

Velikokrat tarnamo, da so naše družine tik pred razpadom. Bodisi zaradi tega, ker je zamrl občutek sporazumevanja, bodisi zaradi pomanjkanja časa drug za drugega, bodisi zaradi česa tretjega. Karsižebodi, to nas tare in glede tega se pritožujemo. Nekateri to praznino občutijo, drugi pa ne. Ti »drugi« jo pogostokrat občutijo šele tedaj, ko se življenje njim bližnjih počasi izpeva. In to je nov razlog, da imamo za kaj tarnati. To je namreč srž tega dramskega dela. Na papirju ga je izrisalo črnilo pisalnega stroja, ki je bil last italijanskega dramatika Eduarda de Filippa, delujočega sredi prejšnjega stoletja. Igra prikazuje tiste problematike, ki sem jih navedel v uvodu. Preprosta italijanska družina na

predbožični dan. Oče ves ponosen pripravlja jaslice, okrog katerih se vrtila ideja celotnega dela. Žena se poslužuje precej vsakdanjih opravil, medtem ko sin ne opusti svojega utečenega lenivega elementa. Osnovna tema vseh Eduardovih del je razpad družine. Vedno je izhajal iz svojega neapeljskega okolja. Prepričan je bil, da so temeljne vrednote zamajali vojni porazi in potrošništvo. Ista stališča je predstavil tudi v tej tragikomediji. Pristrčni in duhoviti deli se križajo z resnimi moralno-življenjskimi razmisleki. V nekem trenutku se gledalec zabava ob dovtipih, ki so bili v tej predstavi enkratno zaigrani, predvsem s strani Borisa Cavazze, v naslednjem pa v odvijanju

predstave najde snov za
globlje premlevanje.
Družina Cupiello je nekoč
zares obstajala, torej je
»uprizorjena po resničnih
dogodkih«. Žalostno
dejstvo pa je, da je v nekem
smislu pri tej družini
delovalo kloniranje in

vplivalo na današnjo
družbo. Preveč takih
tragikomedijs se odvija v
stanovanjih in dnevnih
sobah današnjega časa.

Simon Černe, 3.b

RAZSTAVA KATOLIŠKEGA BRATSTVA BOLNIKOV IN INVALIDOV

Na začetku letošnjega adventa si je Katoliško bratstvo bolnikov in invalidov za prizorišče svoje razstave božičnih izdelkov izbralo prav našo gimnazijo, kar nam je bilo vsem dijakom in delavcem ŠGV v veliko veselje in ponos. Vsaka razstava namreč daje bolnikom možnost, da bolj ustvarjalno preživljajo svoje dni, se med seboj povezujejo in v polnosti zaživijo Jezusove besede "Vstani in hodi," ki so tudi geslo Bratstva. Razstava je bila zasnovana v manjšem merilu in je prav zato potekala v zelo prijetnem in sproščenem vzdušju. 29.11.2001 jo je odprl in blagoslovi rektor Škofijske gimnazije g. Vinko Lapajne. Ob tej priložnosti so člani predstavili svoje gibanje in življenje, z glasbenimi nastopi pa so sodelovali

tudi dijaki. Razstavljeni dela si je bilo mogoče ogledati tudi ves naslednji teden, ko so bila pričevalci vztrajnosti, upanja in veselja nad življenjem, zato sem prepričana, da so marsikoga globoko nagovorila in spodbudila, da bo odslej lažje nosil svoje vsakdanje križe. V tem času se je zvrstilo kar nekaj zunanjih obiskovalcev, čeprav so člani Bratstva skromno priznali, da so pričakovali večjo udeležbo. Gotovo pa je za nekaj dni na poseben način obogatila naš šolski vsakdan in s svojo preprostostjo in izvirnostjo pritegnila predvsem pozornost dijakov, ki smo si jo z velikim navdušenjem ogledali, saj je bila to tudi priložnost za nevsiljivo srečanje z življenjem bolnikov in invalidov, kar je

bila za večino povsem nova izkušnja. Ponujala je tudi možnost za kakšno adventno dobro delo, saj je bilo na razstavi izdelke mogoče tudi kupiti. S svojim ogledom in izkazanim navdušenjem smo bili tako priča iskrenemu veselju, ki smo ga s svojo pozornostjo in pohvalo vzbudili v vseh članih društva, ki so z vso požrtvovalnostjo pomagali pri soustvarjanju in postavljanju razstave. Iz njihovih iskrivih oči je odsevala sreča, ker so bili lahko s svojimi stvaritvami

tudi sami pričevalci ljubezni in lepote.

Srečanje z njimi je bilo za vse nas spodbuda in zgled, saj kljub temu, da jih bolezen in telesna nemoč preizkušajo na vsakem koraku, še naprej vztrajajo v želji po lepem in bogatem življenju, po prijateljstvu, po nenehnem uresničevanju dobrega in plemenitega. Njihova razstava tudi zato upravičeno nosi naslov Moč volje in ljubezni.

Veronika Rupnik, 3. b

PRAZNIK ZALETAVANJA V DROGOVE

Valentinovo nas vsako leto navda z nekim posebnim razpoloženjem: ljubezen, pojoči ptički in modrice na čelu zaradi butanja v drogove obcestnih svetilk (preveč zasanjanosti lahko povzroči trajne poseldice na tvorni strani naše eksistence). Ah, ko bi le vedno bilo tako ...

Za nekatere pa morda tudi ne. Sto ljudi, sto mnenj in sto mišljenj, pravi pregovor (tega pravzaprav ne pravi, vendar neka rečenica v podobnem stilu obstaja). Prav to smo imeli priložnost slišati v oddaji na radiu Ognjišče, ki se je, skoraj kot vedno, odvijala v živo samo dan po dnevu zaljubljenecv, 2002. leta Gospodovega (v dolini Šentflorjanski – he he he! No ... khm ... šala.). Pravzaprav je

beseda tekla tako o različnih vidikih valentinovega, kakor tudi o izkušnjah, ki so tistega dne razširile obzorja štirim udeležencem spročenega čveka (Kolikor je čvek sploh lahko sproščen, če veš, da jecljaš v črn, grozeč mikorofon, ki tvoje zmedeno zatikanje posreduje vsemu kompletu starih mam na Slovenskem. In te znajo biti prav zoprno neprizanesljive ... opala! Spet mala šala ...) o tej lahkotni temi. Lahkotni temi? No, reči moram, da se je vsa lahkotnost med razpravljanjem nekam porazgubila, saj se je to bolj kot v smer razglabljanja o srčkih ter valentinovih medvekih, odvijalo v težka vprašanja globalizacije (Navada praznovanja tega

praznika prihaja namreč iz
Združenih držav
Amerike), vprašanja
patriotizma (morda spet
malce pretiravam) in
vprašanja, kaj je pojem
prave ljubezni. Tako je, če
se pred mikrofonom
znajde eminenca
slovenskega uma, ni kaj
...

Jasno, kot ponavadi, smo
tudi tokrat oddajo izpeljali
na profesionalni ravni.

Spogledujemo se celo z

viktorjem popularnosti za
leto 2002, ampak saj
veste, tudi v krogih
slovenske zabavne
industrije vlada zavist.
Morda nam pritiče le
zagotovljeno mesto v
vedno zatohlih (naj bo ta
opazka vzeta na znanje!),
a prijaznih radijskih
studijih. Ali vsaj zastoj
kava ob našem
naslednjem obisku.

Simon Černe, 3.b

KONCERT PEVSKEGA ZBORA V TOLMINU

Tako je! Končno nam je uspelo! Imeli smo pravi koncert. Okrog 60 dijakov se je že od začetka tega šolskega leta pripravljala na ta koncert.

Vaja dela mojstra in tudi

mi smo jih morali imeti kar precej, da smo imeli na tem koncertu kaj pokazati oziroma kaj zapeti. Tako smo morali imeti zraven rednih tedenskih vaj tudi pevski vikend v Klancu pri Sežani, kjer nam je uspelo združiti prijetno s koristnim. Tako smo se trudili, da smo nekateri ostali celo brez glasu. Toda ves ta trud se nam je povrnil, ko smo v nedeljo, 24. marca stali na odru tolminske gimnazije. Kot pravi naša

zborovodkinja ga. Loredana Sajovec, je stati na odru praznik – nagrada za opravljeno delo.

Ko smo prispeli na šolo, nas je predstavnica tolminske gimnazije prijazno sprejela in nas povabila na vajo. Koncert se je pričel ob 19h. Prvi je nastopil Mešani mladinski PZ iz Tolmina, nato Mešani mladinski PZ iz Kopra, kot zadnji pa smo na oder stopili še mi – Mladinski mešani PZ Škofijske gimnazije Vipava.

Predstavili smo se z naslednjimi pesmimi:
- Amazing grace (prir. Vendelin Špendov)
- Odi et amo (Carl Orff)

- Contrappunto bestiale alla mente (Adriano Banchieri)
 - Medo pleše (Slavko Mihelčič)
 - V dolinci prijetni (Emil Adamič)
 - O Mati čistega srca (Josef Gruber).
- Gledalci so bili kar navdušeni nad našim nastopom in po zaključnih besedah in čestitkah smo za dodatek zapeli še Tears in heaven (Eric Clapton).

Tolminci pa niso poskrbeli le za organizacijo koncerta temveč tudi za to, da se domov nismo vrnili praznih želodčkov. Povabili so nas na večerjo, kjer smo še kakšno zapeli in si tako popestrili večer, nato pa smo se siti in veseli vrnili domov. Ker je bil to izmenjalni koncert, se že veselimo obiska obeh sodelujočih zborov pri nas in upamo, da se bomo izkazali za vsaj tako gostoljubne, kot so se oni.

Tanja Troha, 3. b

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU

Še eno megleno in zaspano jutro. Počasi stopam proti šoli. Misel na test, spraševanja in cel kup domačih nalog mi nikakor ne da miru. Medtem ko premišlujem, si brezbrizno nataknem copate, iz omarice pograbim nekaj knjig in se odpravim proti 3.b.

Toda že takoj se mi zazdi, da je danes na vselej tako temačnem hodniku nekaj zelo drugače....Takrat se mi odpre pogled na malo morje majhnih slik, ki so se pojavile kar čez noč, in zdi se, da v vsej svoji barvitosti nikoli ne nehajo žareti. Na ustnice se mi brž prikrade

nasmeh in z vedrino v srcu stopim v nov dan.

Slikarko Marto Jakopič Kunaver, ki mi je s svojimi iskrivimi in pisanimi barvami polepšala tisto in še marsikatero jutro, smo lahko поблиže spoznali 8. februarja. Obiskala nas je s plemenitim namenom, da nam spregovori o sebi, svojem ustvarjanju, o kulturi in o umetnosti, ki ji je popolnoma predana, ter tako obogati naše skupno praznovanje v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Kulturni program je z besedami o umetnici pričela profesorica Matejka

Fajdiga. Nadaljnje prepletanje pesmi in za to priložnost izbrane poezije, ki nam je gospo Marto Jakopič Kunaver predstavila tudi kot pesnico, pa je bilo za vse nas dijake resnično lepo doživetje. Gotovo pa smo z največjim zanimanjem prisluhnili umetnici sami, ki je svoj govor zaokrožila okrog pojma umetnosti, njene veličine, vrednosti in interpretacije. S svojimi

prodornimi mislimi se nam je predstavila kot ustvarjalka in velika ljubiteljica prave lepote, ki odločno obsoja vsakršen mrtvi kič. Poudarila je, da dandanes mnogim

ustvarjalcem manjka domišljije, idej in okusa, ki so poleg samega talenta temelji za nastanek dobrega umetniškega dela.

Na likovnem področju Marto J. Kunaver najbolj odlikuje njeno sakralno ustvarjanje, zlasti vitraži, preizkusila pa se je tudi v ilustriranju. Njena ustvarjalnost pa se odraža tudi na mnogih drugih umetnostnih področjih. Veliko piše in objavlja v različnih revijah, iz njene osebnoizpovedne poezije lahko ugotovimo, da ji je blizu literarno ustvarjanje, rada pa ima tudi glasbo. Zato smo veseli, da je bila pripravljena del svojega

bogastva deliti z nami,
vendar pa nam je s svojimi

slikami, ki jih je darovala
naši ustanovi, zapustila še

veliko več: veselje in
navdušenje nad življenjem,
ki z vseh njenih slik
naravnost kipita po vsej
naši šoli.

Veronika Rupnik 3.b

VALENTINOVO

Valentinovo je dobilo ime po svetem Valentinu, ki po starem izročilu prinese ključke od korenin, zato mu pravijo tudi prvi spomladin. Na ta dan naj bi se ženili ptički, o čemer so pisali že leta 1628.

Valentinovo, kot ga poznamo danes, pa ne izvira iz slovenske etnologije, ampak je k nam prodrlo iz Amerike. To naj bi bil praznik mladih, zaljubljenih ljudi. Praznujejo ga po vsem svetu in po nekaterih državah se pojavljajo že prave valentinovske mrzlice. Tako na primer v Veliki Britaniji 14. februarja na ulicah mimoidočim delijo rdeče vrtnice, v ZDA pa mladi tekmujejo kdo bo dobil več skrivnostnih sporočilc. Pa tudi Valentinova darila so že prava obveza. Ob vsem tem pa se vprašamo, kje je čar Valentinovega. Morda v

bleščečih zavitkih skomercializirane Amerike, v katerih ni niti malo osebnega odnosa in prave ljubezni? Mislim, da z vsem tem bliščem zakrijemo bistven pomen valentinovega, ki vsekakor ni v kupih vrtnic in srčkastih daril.

Vseeno pa se mi zdi prav, da imamo tudi Slovenci praznik zaljubljenih. Kakšno ljubeznosno sporočilce gotovo ne bo odveč. In tudi tisti ostri nasprotniki valentinovega (moja mama) se morajo zavedati, da se časi spreminjajo, z njimi pa tudi običaji. Sveta gotovo ne moremo konzervirati.

Ana Tratnik, 1. c

VETERANI O AVIACIJI

Letošnje leto je na našo šolo prineslo večje število maturantov, za en oddelek pa so se povečale tudi škofijske jasli. Kaj o aviaciji in njihovi (kvazi) inteligenci menijo veterani?

»Predvsem porazno je to, da se je kar za 120% povečala populacija blondink na ŠGV. To kviri tudi ugled šole, predvsem njihovo nenehno ponavljanje testov, kot so verouk in umetnost (predvsem zato, ker lahko za plonk uporabimo kar profesarja samega).«

predvsem
dijakinja ŠGV

»Ko pogledam to neolikano in nezrelo otročad, me prav stisne v

prsnem košu. Koliko nasilja, grdega govorjenja in mnogo drugih lumparij so prinesli ti prvi letniki na našo šolo. Po bontonu naj bi mlajši imeli spoštovanje do starejših, ta drhal pa ne spoštuje niti nas, kaj šele profesorje.»

užaljena veteranka

»Vse bi bilo lepo in prav, če ne bi letos na šolo prišla ta neobvladljiva množica prvošolčkov. Obnašajo se kot gospodarji sveta, ne zavedajo pa se, kako plitke in neumne so njihove besede. Za doseganje ciljev se poslužujejo najnižkotnejših prijemov in to skrajno neuspešno; s tem, ko jih profesorji odkrijejo pri prepisovanju,

mečejo slabo luč še na
ostale dijake, ki takih
načinov ne uporabljamo.»

angelček

KO NOČ SPREGOVORI

ENKRAT SI BIL TU, VEŠ!

Enkrat si bil tu, veš!

Videla sem te.
Ne laži, ker sem te objela.
Čutila sem vonj tvojih las
in slišala tvoj mobitel.

Enkrat si bil tu, veš!

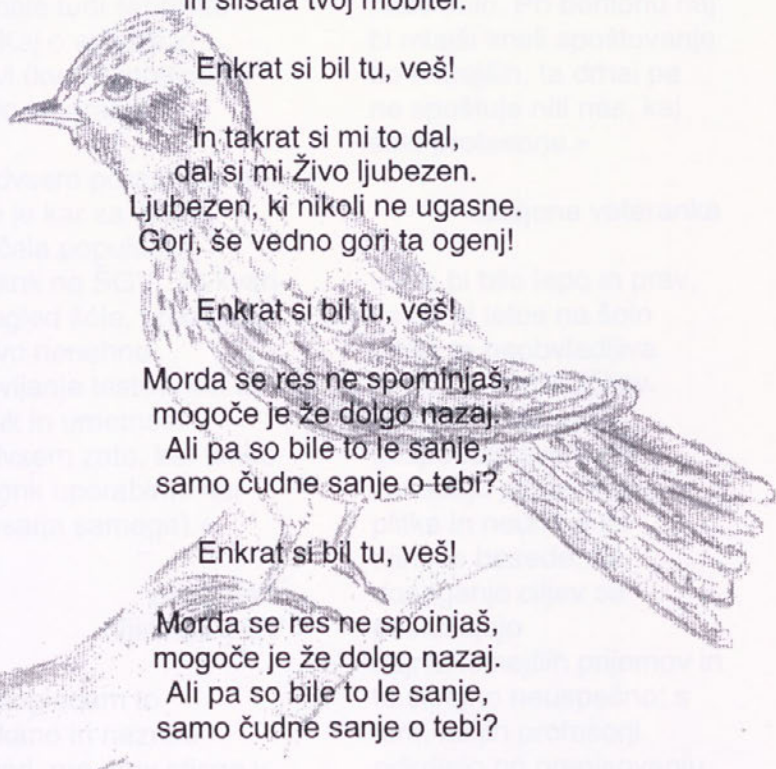
In takrat si mi to dal,
dal si mi Živo ljubezen.
Ljubezen, ki nikoli ne ugasne.
Gori, še vedno gori ta ogenj!

Enkrat si bil tu, veš!

Morda se res ne spominjaš,
mogoče je že dolgo nazaj.
Ali pa so bile to le sanje,
samo čudne sanje o tebi?

Enkrat si bil tu, veš!

Morda se res ne spoinjaš,
mogoče je že dolgo nazaj.
Ali pa so bile to le sanje,
samo čudne sanje o tebi?

Enkrat si bil tu, veš!

Pa čeprav le v sanjah,
tudi to šteje.

Tu si bil pa pika.
V mojih mislih in v mojem srcu.

Enkrat si bil tu, veš!

Tamara

ZA SLOVO

Ne morem si predstavljati petkov
brez tvoje bližine.
Ne morem si predstavljati večerov
brez tvojega glasu.
Ne morem si predstavljati sanj,
Kjer te ni.
Ne morem si predstvaljati življenja,
kjer vem, da manjkaš ti.
Ne morem si predstavljati varnosti
brez tvojega objema.
Ne morem si predstavljati nežnosti
brez tvojih ustnic.
Ne morem si predstavljati dvojine,
če sem sama.

Ampak sedaj bom to morala.
Vem, da moram biti močna.
Skupaj s tabo grem na pot,
čeprav te ni ob meni.
Tu te ni, si pa v mojem srcu ...
za vedno!

Tamara

THE BEACH

It seems like I've already been here:
overheated mind and hotblooded heart.

Some memories floating back
and lots of touches that have never occurred to me.

You seem different but similar:
glitter still living beneath your eyelids
and your voice is still blue and deepened
by imagination.

A few imitations have tried to fabricate
your love,
but their lips were soaked with lies
and shallow soul.

Still I can remember merry anguish
when you wiped my tears in dreams
for the first time.

I can recall the sand,
on which I was lying,
screaming out for you,
gazing down the beach.

Gemello unico

TI

Kisel parfum in trpke češnje v kozarcu na polici.

Del sobe pod prahom,
a drugi čist in brez črnkavosti madežev.

Tvoj pogled pripet na ulico,
goloto ti pokriva porumenel časopis.
Nad tvojo glavo pajek plete lepke rjuhe,
ki zdijo se neujemljive,
kakor premik sreče v spancu.

Cigareta dogoreva.
Iz tvojih nosnic curlja dimeni potok.

Na prsih tvojih blešči se nekaj,
kar mojim slepim očem zdi se kri.

Krvaviš?_

Tako kot jaz streliš?

Kaj tu počne ta rima?

Tako je neresnična,
kot moj jok po tebi.

Gemello unico

ISKROSKOP

RIBI (18. 2. - 19. 3.)

Prihaja čas, ugoden za ljubezen. V zavezništvu Merkurja boste postali strašno inteligentni, kar bo še posebej jezilo vse samske škorpijone. Znanost boste gledali iz povsem drugačnega zornega kota kot ponavadi; postali boste njen del. Umaknili se boste v svoj svet; zasanjeni boste in mirni. To vam bo prineslo še več sovražnikov.

OVEN (20. 3. - 19. 4.)

Polni ste presenečenj in če ne pretiravate, je to vaša velika prednost. Na plan boste prinesli nekaj zelo nenavadnih predlogov, ki pa jih bo okolica sprejela odprtih rok. Pripravljeni boste na akcijo in vaš vroči temperament bo prišel na

svoj račun. V marsičem Vam bo prizaneseno, vendar ne zlorablajte ugodnih vplivov v sebične namene, sicer boste prijeli maščevanje z obrestmi vred.

BIK (20. 4. - 19. 5.)

Nekaj tednov zna biti kar frustrirajočih, ko pa se bodo blokade sprostile, boste zablesteli. Ne skrivajte se za lažnimi identitetami, ampak dajte duška ognju v vas. Venera Vas bo ščitila pred morebitnimi zunanji ovirami. Verjemite Vase, a pazite, da ne boste s svojo silovitostjo prestrašili dojenčkov.

DVOJČKA (20. 5. - 20. 6.)

Pomlad za Vas ni čas vročih zmenkov. Zato pa boste toliko bolj deležni pozornosti prijateljev.

Živahen um in jezik, ki Vam teče kot namazan, sta dovolj, da ste nekemu prijetna družba. Če želite sprožiti pozitivno reakcijo okolice, bodite izjemoma enkrat Vi tisti, ki poslušata.

RAK (21. 6. - 21. 7.)
Kujte železo! Izkoristite ugodne položaje planetov! Ti so Vam namenili obilico zdravja in čustev. Luna je vladar vašega znamenja, zato njenih vplivov ne gre podcenjevati. Bodite skrivnostni in samosvoji kot mesec. Če Vam očitajo trmoglavost, jim zabrusite, da preprosto veste, kaj hočete.

LEV (22. 7. - 22. 8.)
Če se odpravljate na zmenek, posvetite veliko pozornosti lasem. Poskrbite za prefinjenost, eleganco in obenem ekstravaganco. To je usodna kombinacija, ki vam bo gotovo pomagala

do željenega učinka. V poslu se ne zaletavajte brezglavo v zid. Mogoče je čas za krajši dopust ali upokojitev.

DEVICA (23. 8. - 21. 9.)
Ni slabo! Vaše čustvene dimenzije bodo stimulirali planeti vodnih znamenj. Trdno oporo boste našli v Marsu, položenem v biku. Ne zanikajte svojih lastnosti le zato, ker drugi mislijo drugače. Vaše besede bodo polne mehkode in dobrote, kar bo pozitivno vplivalo tudi na Vaš ekonomski položaj.

TEHTNICA (22. 9. - 22. 10.)
Zanašalo vas bo sem in tja, zato se izogibajte alkohola. Poskusite biti vsaj malo odločnejši. Saj znate, čeprav se tega ne zavedate! Vladar vašega znamenja je Venera in z njenimi darovi lepote in

Jupitrovo pametjo je svet
Vaš.

ŠKORPIJON (23. 10. -
21. 11.)

Sprostite se! Planeti in
zvezde so vam
naklonjeni, zatoj brez
skrbi. Privoščite si
masažo, sprostite mišice,
pojdite na morje,
nadihajte se zraka!
Naredite nekaj zase! Če
ne boste bolj skrbeli za
svoje zdravje, Vam tudi
planeti ne bodo več mogli
pomagati.

STRELEC (22. 11. - 20.
12.)

Ste čutni, čustveni in
globoki. S svojimi izjavami
prevečkrat spravite ljudi v
nelagoden položaj. Bodite
manj direktni, saj niso vsi
tako odprti kot Vi. Ker ste
svobodnega duha, boste
težko shajali s tistimi, ki
bodo trpeli čustvene
muhavosti. Prizanesite jim
s svojimi vsevednimi

nauki in bodite strpnjši!
Ne spučajte se v resnejše
pogovore, saj Vam
Merkur ni naklonjen.

KOZOROG (21. 12. - 19.
1.)

Skupaj z Marsom Vam bo
uspelo izpeljati to, kar je
za Vas najpomembnejše.
Obeta se Vam preobrat
na čustvenem področju.
Tisti, ki ste v takih stvareh
nekoliko okorni, boste
dobili še nekaj piložnosti
drugo leto. Astrološka
tradicija Vam pripisuje
veliko ambicij in manj
sreče.

VODNAR (20. 1. - 17. 2.)

Ne prehitevajte! Hitro
bežeči planeti bodo z
Vami sklepali zaveznštva,
kar pa ne bo prineslo
uspeha. Uran vnaša v
Vaše življenje vedno nove
spremembe, ki jih z
energijami Neptuna
zanzavate kot ideale. Vaš
problem je, da ste z njimi

preveč obremenjeni in
zato ne vidite, da se vam
5 cm od nosa ponuja
drugačna rešitev, ki pa bo
dolgoročno zelo uspešna.
Kupite si očala!

Iz Vaših denarnic v moje
dlani,
Vaša Manuel!

SUZANINA KOLUMNA KOLUMNA

-No, potem pa držim pesti zate. Mogoče se ti celo posreči- je zaključil, pa čeprav je to rekel bolj na prijateljski način. Ni izgledalo, da to misli resno.

Prišel je petek. Za menoj je bilo pet napornih dnevov in noči. Ponoči nisem mogel spati, ker sem venomer mislil na njo. Nisem si upal zaspati, ker bi gotovo sanjal o njej. Čez dan sva se s Tristianom ubadala s fiziko. Sonce je krožilo čez mestno četrt. Postajal sem vse bolj razočaran, ker moje ljubezni nisem več srečal.

-Poslušaj, ne morem te več gledati takšnega! Mesto je polno dobrih komadov, ki samo čakajo nate! In pol šole nori za teboj! Lahko bi imel katerokoli bi hotel, ti pa hrepeniš po neki čudni

neznanki, ki je dejansko sploh še nisi spoznal. Pozabi jo! - mi je svetoval Tristijan.

-Ne morem. Nimaš pojma, kako sem zaljubljen! -sem zakričal nadenj.

-Briga me! Sonce ti že predolgo časa sije na glavo. Še nikoli nisi izgubil pameti zaradi enega dekleta. Poslušaj me, imam predlog. Zvečer gremo v Sap-sap. Spoznal boš nove komade in pozabil na to tvojo...- me je nagovarjal. Zvečer sem se odpravil v diskoteko bolj zaradi njega kot zaradi sebe.

-Ouooo! Vidiš to? Kako hot! Kakšno kratko mini krilo! Kakšne noge! Poglej jo! Vse se ji vidi izpod majčke! Naj ugibam...številka štiri ja pravgotovo! Kakšen raj! - se je veselil Tristian,

medtem ko je bil obkrožen s samimi lepoticami.

-Oh, ma saj ni nič - sem rekel dokaj ravnodušno. Še dva tedna prej bi izgubil oči na teh dekletih, oblečenih v najmanjše možne krpice, toda sedaj mi je vseeno. Še vedno si ne morem iz glave izbiti tiste plavolaske.

-Jure, to je Tanja - mi je Kristjan predstavil privlačno čr nolasko. - Je najboljša prijateljica moje bivše, Kristine.

-Me veseli- sem se vljudno rokoval z njo, vendar mi ni niti na kraj pameti padlo, da bi načel razmerje z eno izmed prijateljic Tristianove bivše.

-Poslušaj, ona je kompliciran komad. Slišal sem, da velikokrat poteši moške, ki imajo ljubezenske probleme. To bi ti lahko vrnilo dobro

razpoloženje. -je dodal Tristian.

-Ni šans! Sem pa mislil, da me bolje poznaš. Ne maram takšnega tipa deklet- sem se ujezil.

Malo plavolasko sem noro iskal še cel naslednji teden. Tristian je v tem času imel popravni izpit, katerega je uspešno opravil. Dobil je celo trojko. Ponovno sem bil ponosen. Njegova mama je napravila palačinke in dolgo v noč smo proslavljali. Zjutraj sem se zbudil s strašnim glavobolom. No, kaj morem, alkohol pač dela svoje.

-Oči je odšel v službo z avtom, jaz pa imam polno opravil doma. Kaj bi lahko ti odšel na tržnico? Resnično nimam časa- je dolgovezila mama. Nekaj časa sem godrnjal, potem pa sem se dvignil iz postelje in se

odpravil. Rekla mi je, da se nič ne mudi, zato sem si vzel čas in se vozil z mestnim avtobusom. Že kar iz navade sem sedel na sedmico. Nisem nameraval iti za Bežigrad, niti do Oxford centra. Hotel sem le biti sredi gneče. Počasi sem se pomirjal z dejstvom, da tiste plavolaske ne bom več srečal. Izstopil sem z avtobusa. Kljub vsemu sem se počutil dobro, ko

sem hodil po istih pločnikih, po katerih je nekega dne hodila ona. Še vedno sem se spominjal vsake kretnje, ki jo je naredila. V moji glavi so bile še vedno njene prelepe oči in njen ljubek nasmeh. Ko sem nakupoval, sem imel pred očmi njeno sliko.

A. S. Luskovec, 3.b

PSIHOTEST

- SI ZANESLJIV PRIJATELJ?

1. Odpravljaš se v disko.

Nenadoma zazvoni telefon: tvoj najboljši prijatelj ima velike ljubezenske težave in potrebuje pomoč. Kaj storiš?

- a) takoj pohitiš k njemu in ga tolažiš - saj so zato prijatelji na svetu
- b) rečeš, da nimaš časa in obljubiš, da ga jutri obiščeš
- c) rečeš: "Pridi z mano v disko - tako boš najhitreje pozabil na svoje težave"

2. Med odmorom sošolci opravljajo tvojega

prijatelja. Kaj narediš?

- a) dobro vlečeš na ušesa, da boš pozneje natančno poročal temu prijatelju
- b) zagovarjaš prijatelja
- c) pridružiš se jim in skupaj opravljate

3. Tvoj prijatelj ima

popolnoma drugačen okus za glasbo kot ti. Ali imata zaradi tega težave?

- a) Ne. Okusi so pač različni.
- b) Da. Kadar sem jaz zraven, on ne sme poslušati svoje glasbe.
- c) Ne, saj vedno poslušava glasbo po njegovem okusu.

4. Po pravici: ali znaš obdržati skrivnost zase?

- a) vedno molčim kot grob
- b) če je pomembna
- c) ponavadi ne

5. Prijatelj-ica ti zaupa,

da je zaljubljen-a v sošolca/sošolko, ki je tudi tebi všeč, in te prosi, da mu/ji to poveš. Kaj narediš?

- a) Obljubim, da bom izpolnil-a prošnjo, v

resnici pa sam-a osvajam
sošolca/sošolko

b) Odgovorim, da je
najbolje, da ji/mu to sam-a
pove

c) prenesem sporočilo in
svojih čustev ne izdam

6. Kako se obnašaš, če
se spreš s prijateljem?

a) Umaknem se, da se
jeza poleže; končno imam
še druge prijatelje.

b) Odvisno zakaj sva se
sprla, vendar je čez nekaj
dni spet vse v redu.

c) Kaj takega se sploh ne
zgodí, saj prej popustim.

PSIHOTOČKOVNIK

A	B	C
vprašanje I.		
3	1	2
vprašanje II.		
3	2	1
vprašanje III.		
2	1	3
vprašanje IV.		
2	2	1
vprašanje V.		
1	3	2
vprašanje VI.		
2	1	3

6 - 9 TOČK:

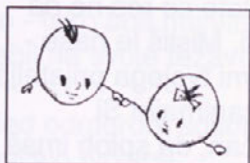
Ojoj! Nate se res ne da
zanesti. Misliš le nase -
problemi tvojega prijatelja
te ne zanimajo! Si
prepričan, da sploh imaš
prijatelje? Prijateljstvo je
dajati in jemati, ti pa le
prejemaš. Enkrat boš
moral spoznati, da nisi
sam na svetu. Si že kdaj
pomislil, kako bo, ko boš ti
potreboval pomoč? Takrat
ne bo nikogar, ki bi ti
pomagal.

10 - 15 TOČK:

Bravo - nate se človek res lahko zanese. Vedno si na razpolago, če ima prijatelj težave. Si dober prijatelj. Znaš najti pravo mejo med prilagodljivostjo in ohranjanjem svojih stališč. A pazi! Saj merila niti pri dveh ljudeh niso enaka.

16 - 18 TOČK:

Vse narediš za svoje prijatelje. Toda pozor - ali te ne včasih tudi izkoriščajo? Misli tudi nase - "dobrota je sirota". Dober prijatelj mora včasih reči tudi ne. Ne trudi se toliko ugajati vsem. Ohrani svoja načela in si tako izoblikuj krog pravih, zvestih prijateljev.

Bridget

SMEH NI GREH

"Niti najmanj me ne mika,
da bi šli nocoj k
Severjevim!"

"Tudi mene ne, ampak
pomisli, kako bi bili veseli,
če nas ne bi bilo!"
"Imaš prav, potem pa
moramo iti."

Dve kravi blazno
zatopljeni v pogovor (in to
v Avstrijskih Alpah).
Micka: »Müüüüüüüüüü!«
Štefka: »Ej, stara, z jezika
si mi vzela!«

Muhi sta se sprehajali po
globusu. Ko sta se že
tretjič srečali, je rekla ena:
"Kako majhen je ta svet!"

»Zakaj petelin stoji na eni
nogi, ko kikirika na

gnoju?""Če bi dvignil obe,
bi padel."

Se pelje kmet na vozu s
konjsko vprego. Pa pravi
kmet:

"Uh, kako mi je danes
vroče...!"

Oglasi se konj:

"Meni tudi !"

Kmet se začudi:

"O, nisem še slišal konja
govoriti !!"

Pa pravi voz: "Jaz tudi še
ne!"

Pride prva riba in reče
"glup". Pride druga in reče
"glup". Pride tretja in reče
"glup glup".

Pa ji drugi dve rečeta: "Pa
kaj kompliciraš?"

Kaj se zgodi, če gre konj
kadi v koruzo?

Ja, koruza se vžge,
kokice letijo po zraku, konj
pa misli, da pada sneg in
zmrzne.

"Kaj je kratkovidnost?"
"Če se kit zaljubi v
letalonosilko!"

Mama reče komarčku, naj
se nauči letati in naj leta
in leta in leta...
Pa komarček leta in leta,
in ko pride nazaj, reče
mami, da so mu vsi ljudje
ploskali mimo katerih je
letel.

"Zakaj se krsti tako hitro
pomikajo pod
zemljo?" "Ker tam ni
zračnega upora!"

Kokoši se
pogovarjata: "Nekam
žalostna se mi
zdiš." "Vročina me
kuha!" "Si jo izmerila?" "Ne,
ni potrebno! Že tri dni
nesem kuhana jajca!"

"Sinko, katera noga te
boli?" je vprašala mati
stonoga. "Ne vem,
mamica. Saj znam šteti
še le do deset!"

KOLOFON

Uredniški odbor:
Simon Černe
Domen Ožbot
Urška Ilc

Mentorstvo:
Bojana Štekar, prof.

Lektoriranje:
Irena Krapš,
Sanja Kovšca

Ilustriranje:
Likovni krožek pod mentorstvom Matejke Fajdiga, prof.

Tisk:
Papirna galanterija SEDMAK, Ajdovščina

Naklada:
50 izvodov

Vipava, april 2001

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv.št:K /

17215

Semenišče Vipava

17215

